

Andy Shepherd

BERNIUKAS, KURIS GYVENO SU DRAKONAIŠ

BAISIAI
JUOKINGA

Iliustravo
Sara Ogilvie

TYTO ALBA

Andy Shepherd

BERNIUKAS, KURIS GYVENO SU DRAKONAIŠ

Iš anglų kalbos vertė
Darius Grėbliūnas

Iliustravo
Sara Ogilvie

VILNIUS 2021

Andy SHEPHERD
THE BOY WHO LIVED WITH DRAGONS
Piccadilly Press, 2018

Leidinio bibliografinė informacija pateikiama Lietuvos nacionalinės Martyno Mažvydo bibliotekos Nacionalinės bibliografijos duomenų banke (NBDB).

Šį leidinį draudžiama atgaminti bet kokia forma ar būdu, viešai skelbti, taip pat padaryti viešai prieinamą kompiuterių tinklais (internete), išleisti ir versti, platinti jo originalą ar kopijas: parduoti, nuomoti, teikti panaudai ar kitaip perduoti nuosavybėn.

Draudžiama ši kūrinį, esantį bibliotekose, mokymo įstaigose, muziejuose arba archyvuose, mokslinių tyrimų ar asmeninių studijų tikslais atgaminti, viešai skelbti ar padaryti visiems prieinamą kompiuterių tinklais tam skirtuose terminaluose tų įstaigų patalpose.

Text Copyright © 2018 by Andy Shepherd
Illustrations Copyright © 2018 by Sara Ogilvie
First published in the English Language as
The Boy Who Lived with Dragons by Piccadilly Press,
an imprint of Bonnier Books UK
Published in Lithuania by arrangement with
Bonnier Zaffre Ltd. and P. & R. Permissions & Rights Ltd.
All rights reserved.
The moral rights of the author have been asserted.

© Darius Grėbliūnas, vertimas į lietuvių kalbą, 2021
© „Tyto alba“, 2021

ISBN 978-609-466-534-9

TURINYS

1. Naikintojas Soliaris.....	13
2. Į Drakono urvą.....	19
3. Zefyrainių liūtis	29
4. Mutanto balandžio išpuolis	36
5. Bėdų kalnas.....	47
6. Morkinis Kauelas ir purvo pabaisos	58
7. Be galo niūri diena	70
8. Pagalbos blyksnis.....	82
9. Rūkas išsisklaidė!	88
10. Šliužai, saulėgražos ir gleivės.....	99
11. Didesnis pasalūnas nei šermuonėlis, nešinas mėsos kukulių sumuštinio	107
12. Bėda daug didesnė, nei reaktyvinės traukos veikiamas bulius.....	116
13. Nuo keptuvės iki kunkuliuojančio pragaro	126
14. Pliurpoms drakonų turėti nevalia	131
15. Įtarimai ir paslaptys	138
16. Drakonai ir atradimai	148
17. Kas ten tūno naktį	157
18. Nenugalimasis Liemas	165
19. Milžiniško aguročio kerštas.....	174
20. Nenugalima gyvatvorė.....	183
21. Kai viskas yra ne taip, kaip atrodo	191
22. Nenusakomo dydžio problema	205
23. Kartais gelbsti net menkiausia smulkmė.....	215
24. Arba sutarta, arba ne.....	227

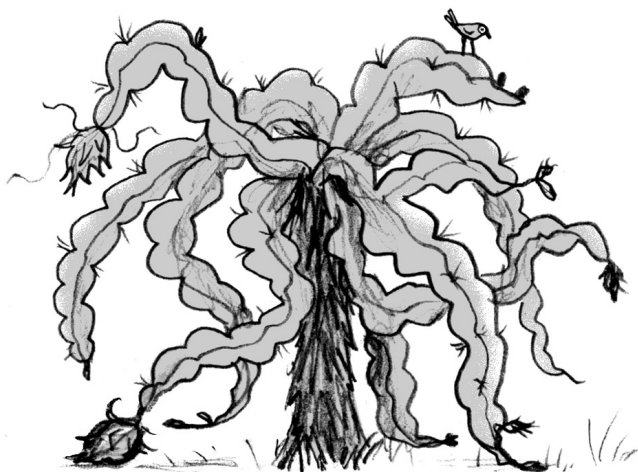
Sveiki, drakonų ištroškę nutrūktgalviai!

Turbūt šią knygą į rankas paėmėte
dėl vienos iš šių dviejų priežasčių.

Arba:

Nugirdote, kad mes juos auginame,
ir norite patys įsivelti į šiuos ugnimi alsuojančius
nuotykius.

Tuomet turėtumėte ieškoti šio augalo:

Arba:

Jau radote drakono vaisių medį, iš vieno vaisiaus išsirito drakonas ir nė nenutuokiate, ką dabar daryti.

Iš kur tai žinau? Nes mes jau buvome jūsų kailyje.

Kai senelio darže radau drakono vaisių medį ir mano kambaryje išsirito Blyksnis – mano drakonas, viskas pasikeitė neapsakomai greitai. Ne vien tik pasaulio suvokimas – vis dėlto, jei įprastą sekmadienį savo kambaryje randi drakoną, ko dar reikėtų tikėtis? Be to, Blyksnis buvo ne vienas. Nes mano geriausi draugai Tedas, Ketė ir Kajus irgi užsimanė tokių pat augintinių.

Tačiau pernelyg ištroškę drakonų, kaip ir jūs, nė nesusimąstėme, ką iš tikrųjų reiškia auginti tokį padarėlį.

Guldau galvą – skamba nuostabiai, ar ne? Auginti drakoną. Nesupraskite manęs klaidingai – taip ir yra. Tačiau leiskite jums šį tą pasakyti – kai drakoniukas palengva išmoksta spjaudytis ugnimi ir kas penkias sekundes ši ima svilinti pirštus, pasijunti, lyg kišenėje

nešiotumeisi sunkiai prognozuojamą ugnikalnį. Tada viskas rodosi ne taip jau nuostabiai. Turėkite tai omenyje, mieli drakonų entuziastai.

Tad maukitės virtuvines pirštines, ruoškitės slėpti skylėtas kėlnes ir, svarbiausia, sukluskite. Tuo jums atskleisiu, ką iš tikrųjų reiškia gyventi kartu su drakonais.

– Mano kelnės! – kai atidariau duris, suriko Tedas. – Griebk jas!

Taigi, žinau, kad eidami į geriausio draugo kambarį dažniausiai tikėtės ne tokio sutikimo, tačiau paklauskite – augindami drakoną turite būti pasiruošę viskam.

– Neleisiu dar vienoms išlėkti pro langą! Jau ketvirtos per pastarąsias porą dienų, – suvaitojo jis.

Pasilenkiau Soliui – Tedo auksiniam drakonui – praskriejant man virš galvos. Įropojęs į Tedo kelnes, drakoniukas su jomis atrodė lyg riterio šarvais. Sukdamas virš mūsų ratus Solis paleido ugnies kamuolį ir apdegino šviestuvą. Iki tos akimirkos laimingai sau

mano kišenėje susisukęs Blyksnis išsprūdo lauk. Jis sklاندė visai šalia manęs, kol mėginau sučiupti kelnės šioms nespėjus išskrieti pro langą.

– Tikiuosi, jos švarios, – sušvokščiau pagriebęs jas, kosėdamas nuo kambaryje tvyrančių dūmų, kuriuos sukėlė drakoniuko alsavimas.

– Bent jau buvo, iki Solis į jas įlindo, – suinkštė Tedas. – Turbūt dabar jos visos suodinos arba dar blogiau.

Abu supratome, ką jis turėjo galvoje. Matote, drakono kakučiai dovanoja vieną nemalonią staigmenėlę – išdžiūvę jie sprogsta. Ir, žinoma, vos po kelių sekundžių Tedo kelnės išpūdingai sprogo. Kol ant mūsų galvų krito klaikiai dvokiantys kakučiai, Solis kaip kulka nuzvimbė ant spintos.

– Kaip suprantu, viskas klojasi GERAI? – šyptelėjau. – Na, nepaisant sprogstančių kakučių ir kiaurą parą pavojaus nusvilti?

Tedas pratrūko juoktis.

– Toks jau tas mano Solis.

Iš tiesų Tedas savąjį drakoną pavadino Naikintoju Soliarium. Turbūt davė jam tokį vardą įsivaizduodamas, kad Solis yra jo pagalbininkas superherojus, ir kartu norėdamas įvaryti baimės savo priešams. Na, bent jau didžiausiam iš jų – Liemui Saustonui. Dalytis su juo paslaptimi apie drakonus mes net neketinome, netgi atvirkščiai – didumą laiko sukome galvas, kaip apsaugoti juos nuo to landūno!

Tačiau pripažinkime – nešiojantis kišenėje drakoną, vardu Naikintojas Soliaris, nosis pati ima riestis. Deja, tas vardas Naikintojas Soliaris prigijo vos die-nai – kitą rytą Tedas nusprendė vadinti jį Soliu. Solis yra Naikintojo Soliario antrasis aš, kaip Žmogus voras iš tikrųjų yra Piteris Parkeris. Tačiau tiesa tokia – ji turi likti tik tarp mūsų – Tedas bijo tamsos. O Solis atstoja geriausią naktinę lempelę. Susirangęs šalia Tedo drakoniukas naktį apšviečia kambarį jaukia oranžine šviesa. Tad Tedui pasirodė, jog mažasis augintinis pernelyg geras – Naikintojo Soliario vardas jam nelimpa. Žinoma, kaip jau sakiau, tai turi likti tik tarp mūsų.

Kai mano drakoniukas pirmąją naktį išsiritęs ėmė deginti viską iš eilės, ketinau jį pavadinti Ugniumi. Tačiau naujasis augintinis keitė spalvą. Blykčiojo. Tad Blyksnio vardas jam tiko kuo puikiausiai. Didumą laiko drakoniukas buvo raudonas, tačiau net ir tada lyg neapsispręsdamas, koks atspalvis jam geriausias, mirguliudavo – nuo ryškiai rausvos iki pat tamsaus rubino spalvos. Blyksniui įsitaisius miegoti ant mano sesutės Lolės kelių, jo žvynai iš pasitenkinimo rai-buliudavo turkio spalva. Tačiau vos tik drakoniuką

imdavo persekioti mūsų katinas Tomtomas, vargšelis kaipmat pasidarydavo ryškiai oranžinis. Smagiausia, kai lovoje šalia manęs susirangęs Blyksnis ima švytėti kaip įkaitusi žarija. Jam šildant mano sapnus užmiegu.

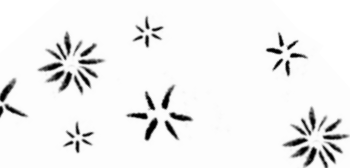
– Kur Ketė ir Kajus? – paklausė Tedas.

Dvyniai – kiti du mūsų superherojų būrio nariai – visad visur vėluodavo, tad ir šįkart nenustebino. Tiesą sakant, dabar jiems tekęs darbas tramdyti du išsiritusius drakonus buvo tobulas pasiteisinimas.

Tedo skrandis sugurgė kaip kanalizacijos vamzdis ir jis kaltai šyptelėjo.

– Turbūt norėjai pasakyti: „Kur prapuolė visi skanėstai“? – pajuokavau.

– Na, taip. Jų irgi pasigendu. Nebegaliu savo kambaryje laikyti nieko valgomo. Tik ne tada, kai Soliui tenka pabūti vienam. Ar žinojai, kad mėlynasis banginis per dieną suvartoja maisto sulig šešių tūkstančių šokolado plytelių dydžio kalnu? Na, esu tikras, kad Solis, paliktas vienas su krūva skanumynų, šį rekordą tikrai pamėgintų pagerinti.

✧ Šalia manęs tupintis Blyksnis nusičiaudėjo ir ore pasklido žaižaruojančios kibirkštys. Kaip visada – dėl mano žaibiškų refleksų – visos jos buvo užgesintos nė nespėjusios nusileisti ant grindų.

– Įspūdinga, – linksėjo galva Tedas. – Solis be perstojo kibirkščių nelaido. Jis iš tų drakonų, kurie drioksteli kartą, bet galingai. Dažniausiai tik užkrimtęs. Tiesą sakant, per kitą galą drakoniukas šaudo ne ką prasčiau – ugniniais bezdalais. O kai raugėja – viskas aplink sproginėja!

– Bet juk sakei, kad Solis nuolat ką nors žiaumoja? – suabejojau apsidairęs po kambarį ir pamatęs, jog apsvilusių įkalčių čia kur kas mažiau, nei tikėtumeisi.

– Taip, – patraukė pečiais Tedas. – Dažniausiai jau pastebiu tai laiku ir tinkamu galu nukreipiu drakoniuką į kiemą pro langą jam dar nespėjus nusiaubti kambario. Būtent todėl paslėpiau visus skanumynus. Jei žinau, kada jis prikimšo pilvą, apytiksliai žinau, kada tikėtis driokstelėjimo!

Deja, kaip netrukus įsitikinome, tiksliai to nuspėti buvo neįmanoma.

Sveiki, drakonų ištroškę nutrūktgalviai!
Turbūt šią knygą į rankas paėmėte dėl vienos iš šių priežasčių:

- **nugirdote, kad mes juos auginame, ir norite patys įsivelti į šiuos ugnimi alsuojančius nuotykius;**
- **radote drakono vaisių medį, iš vieno vaisiaus išsiritę drakonas ir nė nenutuokiate, ką dabar daryti.**

ENDĖ ŠEFERD – linksma ir išradinga knygų vaikams autorė. Gyvena Anglijoje ir rašo istorijas apie berniuką Tomą ir pašėlusius jo augintinius.

Tomo namuose gyvena ne šuo, ne žiurkėnas ir net ne tarantulas. Jo augintinis yra... drakonas Blyksnis! Keisčiausia, kad drakonas išsiritę iš vaisiaus, kurį Tomas parsinešė iš senelio sodo. Kas galėjo pagalvoti, kad taip atsitiks? Niekas! Tačiau tai dar ne viskas! Tas keistas medis senelio sode turėjo ir daugiau vaisių... Tad dabar drakonus auginą ir Tomo draugai: Tedas, Ketė ir Kajus. O kai augini drakoną, turi tikėtis staigmenų ir... RŪPESČIŲ! DIDŽIAUSIO KALNO RŪPESČIŲ! Nes auginti drakoną nėra vien žaidimai ir zefyriukų kepimas, tai kur kas rimčiau! Reikia nuolat slėpti jį nuo smalsių akių, sugalvoti, kur paliksi, kai išeini į mokyklą, valyti nesusprogusius kakučius, dangstyti nagų ir ugnies paliktas žymes... O kai dar nagus prikiša nenaudėlis Liemas, prasideda gausybė nesusipratimų ir pašėlusių nuotykių!

Kodėl staiga pradėjo vysti drakono vaisių medis? Kas, po galais, mokyklos darže auginą gigantiškas daržoves? Ką toje keistoje pašiūrėje slepia ponas Niūriauskas? O kur dar šliužų ferma spintoje, amarų blyneliai, sprogstantys aguročiai, reaktyvinės traukos veikiamas bulius...

Žinoma, istorija tuo nesibaigia.
Tai jau tikrai. Laukite tęsinio!

Pirkite internetu
www.tytoalba.lt